

III 95 / 4
LETO IV - ŠT. 1 - 1959

D 811/1965

Emajlir

P.n št.

Celje - skladišče

D-Per

214/1959

1319650811,2

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE EMAJLIRANE POSODE CELJE

NA PRAGU NOVEGA LETA

Ko vam, tovariši in tovarišice sodelavci, prav iskreno želim zdravja, sreče in uspehov v novem letu 1959, vam hkrati iz srca čestitam k doseženim uspehom v letošnjem letu.

Na pragu novega leta lahko ponosni ugotovimo, kako naš kolektiv iz leta v leto napreduje tako pri proizvodnji, kakor tudi pri usposabljanju naših ljudi za izvrševanje zaupanih jim dolžnosti. Ponosni smo lahko na dognanje, da dosežemo rekorde v proizvodnji in da smo zabeležili tudi letos nov rekord v količinski proizvodnji. K temu uspehu še prav posebej čestitam vsem članom našega kolektiva.

V minulem letu nismo samo presegali plan-skih nalog in dosegali rekordov v proizvodnji. Rečemo lahko, da smo prevzgjali tudi sami sebe ob razvijanju in uveljavljanju delavskega samoupravljanja, ob krepitvi socialističnih in medsebojnih odnosov ter pravega tovarištva. Tako smo vsestransko pomagali naši družbi pri izgradnji socializma, pomagali smo v boju resni-ce in naše socialistične stvarnosti s sovražniki našega vodstva in naše dežele.

Zavedati se moramo, da so vsi ti uspehi plod skupnega prizadevanja in hotenja našega kolektiva kot celote. Naš kolektiv je razumel svoje naloge in dolžnosti. Dojel je svojo vlogo v skupnosti, in ker je hotel, uspehi niso mogli izostati.

Tovarišice in tovariši, na pragu novega leta iskreno želim, da bi nadaljevali to pot. Želim, da bi šli vedrih misli in zavestno v novo leto, ker je od nas vseh odvisno, kdaj in kako bomo izboljšali življenjske pogoje sebi in naši skupnosti.

Ko pristrčno čestitam članstvu kolektiva, želim srečno in veselo novo leto tudi vašim svojcem, ki so s svojo skrbjo, vam žrtvovano, da ste zdravi in zadovoljni prihajali na delo, prav tako pripomogli k lepim uspehom našega podjetja.

Želim vsem, da bi preživeli novoletne praz-nike v prijetnem veselju in zadovoljstvu ob za-vesti doseženih uspehov in premišljanju čim-boljšega bodočega dela in srečnih dni. Prepričan sem, da bo naše skupno delo uspehov polno tudi v novem letu in da gremo tako s skupnimi na-pori v jutrišnji lepši in boljši dan.

Glavni direktor:
Vladimir Veber

Delavski svet čestita

Vsem članom kolektiva želi delavski svet mno-go osebne sreče, zadovoljstva in obilo delovnih uspehov v novem letu 1959.

Delavski svet čuti dolžnost, da se hkrati za-hvali vsem članom kolektiva za veliko prizade-vanje pri delu v letošnjem letu. To vsestransko prizadevanje je omogočilo gospodarski uspeh in napredek podjetja, kar je lep prispevek naši so-cialistični skupnosti.

Tudi v letu 1959 nas čakajo odgovorne na-loge, ki jih bomo rešili le z vsestranskim sode-lovanjem članov kolektiva. Zaradi tega je po-trebno, da vsi aktivno sodelujemo za izboljšanje delovnega procesa in tako omogočimo ustvariti pogoje za čimvečjo delovno storilnost.

Z revolucionarno zavestjo stopajmo v vedrem razpoloženju novim nalogam nasproti.

Predsednik delavskega sveta:
Anton Marolt

Vsem članicam in članom kolektiva

iskreno čestita za novo leto 1959

v želji, da bi naš „Emajlir“ postal
cesničen odraz našega tovarniškega
življenja

UREDNIŠTVO

DELO IN NALOGE KOMUNISTOV

V hitrem tempu tehničnega, političnega in kulturnega razvoja naše domovine je neizpodbitno dejstvo, da mora organizacija Zveze komunistov stati na čelu vsemu dogajanju ter biti najrevolucionarnejša opora delovnim ljudem pri njihovem prizadevanju za doseg čimboljših delovnih uspehov. Da pa lahko to doseže je neizogibno, da vsak komunist razvije svojo aktivnost med širokimi ljudskimi množicami. Če govorimo o aktivnosti komunistov, tedaj je potrebno, da spregovorimo nekaj besed tudi o osebnosti komunistu, o tisti osebnosti ter njenih odlikah in vrlinah, ki je ustvarila pogoje za našo veliko revolucijo ter se spojila v mogočno granitno in nepremagljivo celoto, ki je vodila naše narode, naše delovne ljudi v boj proti kapitalističnim mogotcem, v boj proti okupatorju in domačim izdajalcem in tako dosegla veličastno zmago naših delovnih ljudi, ki so zaključili svoj dolgoletni boj za obstanek z zmagovito revolucijo t. j. naša slavna Komunistična partija, ki se je v novih pogojih dela v socialistični državi preimenovala v Zvezo komunistov Jugoslavije.

Mi smo v povojni dobi storili velikanski skok naprej, toda kljub temu je vprašanje osebnosti komunistu ali lika komunistu v današnjih razmerah prav tako aktualno kot je bilo aktualno v predvojnem času, v času globoke ilegale in v času naše štiriletnje borbe s fašističnimi zavojevalci, ki so preplavili našo deželo, morili in požigali ob pomoči domačih izdajalcev.

Naši delovni ljudje so vedno gledali v komunistu človeka, ki je vzor v vsakem pogledu, človeka, ki so mu interesi skupnosti vedno važnejši od lastnih osebnih interesov.

Ako hoče torej član Zveze komunistov obdržati ugled v svoji okolici, pa bilo to pri delu v podjetju ali na terenu, mora paziti na svoje besede kakor tudi na svoja dejanja ter se izpopolnjevati v nauku marksizma in leninizma, ki je zajet v polni meri v gradivu VII. kongresa Zveze komunistov Jugoslavije.

Član Zveze komunistov mora na svojem poslu paziti, kako njegovi tovariši pri delu ocenjujejo njegovo delo ter biti v stalni zvezi z ljudmi, s katerimi živi in dela. Posvečati mora posebno pozornost kritiki in samokritiki. Nepravilno je, če ne sprejema upravičene in dobronamerne kritike svojih tovarišev in sotovarišev pri delu, ki opazuje njegove napake in ga hočejo z dobronamerno kritiko na to opozoriti. Napake pa je treba samokritično priznati, če so bile storjene in odpraviti pri konstruktivni in dobronamerni kritiki miselnost, da te tovariši kritizirajo iz kakšnega osebnega razloga, temveč sprejeti kritiko z zavestjo, da imajo tovariši edini namen odstraniti pomanjkljivosti ter s tem koristiti tebi in družbi.

Večkrat se zgodi, da kak tovariš ne sprejema kritike in ne ocenjuje trezno in premišljeno ter nezdavno reagira. Član Zveze komunistov mora poleg pravilnega razumevanja kritike biti odločen pri svojem poslu, hladnokrvno in mora trezno premisliti kako izvršiti postavljeno mu nalogo. Površno izvrševanje dela, vihravost in nervoza ne sme biti lastna komunistu.

Često se posamezni člani omejujejo pri delu le na osebno zadolžitev. To ni skladno z našimi stremiljenji. Član Zveze komunistov ne sme iti brezbrizno mimo nepravilnih pojavov, kjerkoli jih opazi, temveč je dolžan, da opozori in pokaže razne nepravilnosti, saj je to dolžan storiti vsak državljani naše socialistične domovine.

Delovnemu kolektivu je zaupana ljudska imovina, da jo skrbno čuva in da ima vsak posameznik pravilen odnos do ljudskega imetja. Zlasti pa morajo pri tem prednjačiti člani Zveze komunistov tako, da sami s svojim vzgledom vzbujajo pri sotovariših, članih kolektiva občutek spoštovanja in odgovornosti do ljudskega imetja.

Po vsem tem ne more biti vseeno, kdo je sprejet v članstvo Zveze komunistov. V članstvo ZK morejo biti sprejeti predvsem delavci, ki so se izkazali pri delu in za katere kolektiv ve, da so z vsem srcem predani stvari

socializma, da so to ljudje, ki so pripravljeni žrtvovati vse za napredek našega pridnega in poštvalnega ljudstva, ljudje v katerih članstvo kolektiva vidi svoj vzor.

Tu je treba postaviti tudi vprašanje iskrenosti posameznikov do ZK. Jasno je, da nima član ZK popolnoma nič skrivati pred svojo organizacijo. Znano je, da je eden naših oddelkov sprejel dva člana v svoje vrste v dobri veri, da imata za to osebne vrline. Pozneje pa sta se oba tovariša znašla na zatožni klopi, bila obsojena in naravno tudi izključena iz Zveze komunistov. Ta primer kaže, da so tovariši pri odločanju o sprejemu gledali preozko, da niso polagali dovolj pozornosti obnašanju teh tovarišev izven podjetja in končno, da je bila tudi njihova vzgoja pomanjkljiva.

Vsekakor je treba pri sprejemu v organizacijo upoštevati mnenje delavstva, saj našemu delovnemu človeku ni in ne more biti vseeno kdo naj bo član ZK, ker je Zveza komunistov last ljudstva in je njeno delo namenjeno izključno v dobrobit ljudstva.

Naša zakonodaja se hitro spreminja, dopolnjuje in širi na vsa področja družbene dejavnosti, ker se mora razvijati in prilagoditi stopnji razvojnega procesa naše socialistične družbe, kajti v nasprotnem primeru bi zaostala in zastarela ter bi postala sama ovira. Toda naša zakonodaja ohranja kljub spremembam svojo izrazito socialistično vsebino, ki pravno regulira socialistične odnose v našem družbenem razvoju. Jasno je, da je nemogoče zahtevati, da bi vsi člani ZK poznali vse uredbe, zakone in razne druge zakonske predpise, katerih je nešteto, toda eno pa morajo vedeti, in to ne samo člani ZK, marveč vsak naš dober državljani, da je pravna podlaga vsem našim zakonom izrazito in izključ-

no socialistična ter jo kot tako tudi tolmačiti. Vsak naš državljani dobro ve, oziroma bi moral vedeti, in to zlasti še član ZK, če v naši socialistični skupnosti kak predpis povsem ne ustreza doseženi stopnji razvoja naše socialistične družbe, da se po volji ljudstva lahko spremeni ali odpravi tako, da ni več ovira zaradi svoje zastarelosti na poti prizadevanja naših delovnih ljudi z dosegom njihovih plemenitih ciljev — socializma.

Naše članstvo ZK se res zanima in si prizadeva za študij gradiva VII. kongresa Zveze komunistov Jugoslavije, vendar je ta študij po načinu in vsebini premalo sistematičen. Gradivo VII. kongresa je rezultat plodnega in napornega dela ZK Jugoslavije. Sestavljen je na podlagi nauka marksizma in leninizma, je rezultat vsestranske preizkušnje tega nauka v praktičnem prizadevanju za ustvarjenje najglobljih socialističnih odnosov med ljudmi naše dežele in izrazit primer prizadevanja za krepitev miroljubnega sožitja med vsemi narodi sveta.

Na konferenci članstva ZK se je temeljito obravnavalo pismo Centralnega komiteja ZK Jugoslavije. Konferenca je ugotovila na podlagi zelo obširne in konstruktivne kritike, da je mogoče mnogo pogrške in napak odpraviti ter delo prilagoditi vsebini pisma. Zlasti je bilo poudarjeno, naj bo študij gradiva VII. kongresa bolj sistematičen ter prilagojen našemu dogajanju tako, da se bo njegova vsebina čutila pri praktičnem uporabljanju smeri, ki jih je dal VII. kongres.

Glede na to naj bi se razprava o gradivu VII. kongresa bolj razgibala in se razširila tudi med članstvo sindikata ter med članstvo drugih množičnih organizacij v podjetju.

Ej.

Življenje in zdravje je najdražje, kar imamo

Gospodinjki krožek Ljudske tehnike Tovarne emailirane posode dokaj živahno razvija svojo dejavnost. Kako potreben je bil, pa bo pokazala bližnja bodočnost. Upoštevati moramo, da je skoro polovico kolektiva delavk in nameščenk, ki so večinoma gospodinjke.

Krožek je organiziral poleti zdravniška predavanja. O zdravju in varnosti žene je predaval tovarniški zdravnik tov. dr. Petrovič. Po vsakem predavanju se je razvila živahna razprava o najrazličnejših problemih, s katerimi se bori zaposlena žena. Zdravnik dr. Petrovič se je s svojimi nasveti zelo približal našim članicam in si pridobil njihovo zaupanje celo v delikatnih zadevah, ki jih žena ne zaupa drugemu človeku. Njegovih predavanj in nasvetov si članice našega kolektiva še želijo.

Kako zgrešena je neka dozdevna sramežljivost v nekaterih pogledih in kako nujno potrebne nasvetov so nekatere žene in dekleta prav v spolnem življenju, so jasno izpričala vprašanja mnogih med razpravami. Ta okolnost je dala povod, da je tovarniški zdravnik organiziral brezplačne ginekološke preglede za vse članice kolektiva.

Pokazala se je nujna potreba, da so vse žene in dekleta naše tovarne ginekološko pregledane. Preglede vrši v tovarniški ambulanti ginekolog tov. dr. Marinko. Niso pa ti pregledi strogo obvezni. Vsaka razumna žena in dekle, ki želi predvsem sebi dobro in zdravje, se bo odzvala vabilu za ginekološki pregled.

Doslej je bilo v tovarniški ambulanti že 10 ginekoloških pregledov. Pregledanih je bilo nad 200 članic kolektiva. In kaj so po-

kazali ginekološki pregledi? Pokazali so, da je več kot tretjina pregledanih žena in deklek bolnih, ki so potrebne ambulantne pomoči, nekaj pa je med njimi takih, ki bodo morale iskati pomoč celo v bolnišnici.

Naše žene in dekleta se radi izmikajo ginekološkemu pregledu. Navadno ne občutijo nobenih bolečin in zato ne iščejo zdravniške pomoči. Majhne ranice, ki so posledice poroda, splava in raznih prehladov, so največja nevarnost za rakasta in druga obolenja. Že marsikatera žena je plačala svojo nevednost z življenjem. Nekatere pa iščejo zdravniške pomoči, ko je že prepozno. Prav te so veliko breme svojim družinam in naši družbi.

Ginekološki pregledi se vršijo v popoldanskem času nekajkrat na teden. Trajali pa bodo tako dolgo, dokler ne bodo pregledane vse članice našega kolektiva, ki tak pregled želijo. Članice kolektiva gredo na pregled po posameznih oddelkih. Po pregledu često med seboj razpravljajo.

V interesu vsake posamezne članice kolektiva je, da se pregleda zanesljivo udeleži. Pregleda niso potrebne samo mlade žene in dekleta. Dosedanji zdravniški izvidi so pokazali, da so ginekološkega pregleda zlasti potrebne starejše in ki so že v letih. Ko ste na pregledu se mirno in popolnoma zaupajte zdravniku — ginekologu. Povejte mu in vprašajte ga vse, kar čutite za potrebno. On bo vaš najboljši svetovalec. Vsaka pametna žena pa bo tudi upoštevala njegove nasvete. Zdravljenje v ženskem dispanzerju v Zdravstvenem domu ni tako hudo, kot si nekatere predstavljajo. Vsako bolezen moramo v kali zatreti.

PLANINKE, PLANINCI!

*Uchovi naših slovenskih gora nas vabijo
v svojo belo opojnost. Podajmo se v njihove zimske
čace z željami, da bi bilo srečno novo leto!*

ODBOR PLANINSKE SKUPINE

Bila sva na seminarju za varenje v Nemčiji

V prvih dneh novembra sva s tovarišem Štorom zvedela, da bova šla v München na trodnevni strokovni seminar za varenje pod praškom in za argonsko varenje, ki ga je priredila tovarna »Linde« v Höllriegelskreuth-u pri Münchenu. Tečaj je organiziral Zavod za varenje samo za jugoslovanske udeležence. Za oba je bila to vesela vest, ker sva že računala, kako bova za nekaj mark lahko kupila onstran meje nešteto stvari, ki so tako »zelo poceni«. Ko sva pa izvedela, pod kakšnimi pogoji bova šla na službeno pot, so najini računi splavali po vodi, ker je bila stvarnost povsem drugačna.

V München smo se odpeljali s Putnikovim avtobusom preko Jesenic. Vožnja na goratih avstrijskih tleh je bila res lepa. Ko smo se pa spustili v dolino, smo se vozili po meglenem morju vse do Salzburga, kamor smo prispeli sredi popoldneva. V tem velikem avstrijskem mestu smo imeli uro časa za ogled. Zaradi meglenega vremena pa nismo mnogo videli, čeprav je mesto zelo zanimivo. Po kratkem tavanju smo se vkrcali in ob 18. uri brez vsakih nevšečnosti prestopili avstrijsko mejo. Na avstrijsko-nemški carini je bila v nevar-

se naučili pri postopku varenja pod praškom, nam bo omogočilo zavezati napake, ki se včasih pojavljajo pri tem načinu varenja. Korištila nam bo tudi strokovna literatura, ki sva jo prinesla s seboj.

Pri vseh predavanjih smo opazili nebrzdano težnjo strokovnjakov za uvedbo novih boljših in bolj ekonomičnih postopkov varenja, opazili smo ostro borbo za prestiž.

Na kosilo smo bili povabljeni v tovarniško menzo. Tu se hranijo vsi v podjetju zaposleni od delavca do inženirja. Polovico stroškov za prehrano plača podjetje, polovico pa vsak sam. Pri kosilu smo se pogovorili o tem in onem. Na teden delajo 45 ur. Delajo vsak dan od pol osme do pol osemnajste ure s trideseturnim vmesnim presledkom. V soboto in nedeljo imajo počitek. Plačani so po kvalifikaciji in po letih službe. Dogodi se, da dobi starejši delavec težko zaposlitev, ker se tovarnarju bolj izplača najeti mladega in cenejšega delavca. V pokoj gredo šele s 65 letom starosti. Dopust dobijo po letih službe. Če je delavec bolan samo tri dni, mu bolniška blagajna ne izplača hranarine. Če pa je bolezen daljša, dobi hranarino za vse dni.

terem najdeš vse od prvega pa do najsodobnejšega stroja vseh industrijskih panog.

Bližal se je čas odhoda. Mislili smo na svoje drage v domovini in prešteli marke ter računali, s čem bi jih mogli razveseliti. Naši računi pa so bili kaj kratki. Razni tehnični pripomočki so dražji kot pri nas.

L. D.

Vzajemna pomoč

Pri Sindikalni podružnici je organizirana Vzajemna blagajna, ki se je pokazala za zelo koristno pomoč. Denar, ki ga vlagajo člani je v stalnem obtoku. Zanimanje za vzajemno pomoč je med članstvom kolektiva precejšnje. Od lanskih 512 članov se je povečalo v enem letu na 665 članov, ki so vplačali skupno 1.465.100 dinarjev. Vlog pa je bilo izplačanih 1.189.200 dinarjev. Odbor, ki ga je imenoval izvršni odbor Sindikalne podružnice ima pri svojem delu čestokrat težave. Kljub povečanemu številu vlagateljev narašča namreč tudi število prošnikov za posojilo. Pri reševanju prošenj za posojila je odbor primoran zmanjševati zahteve, oziroma prošnje, da bi na ta način ustregel vsem, ki prosijo za posojilo.

Ker je vedno več prošenj za posojilo, kot pa vloženega denarja, bi bilo priporočljivo, da bi člani, ki plačujejo mesečne vloge po 100 dinarjev, te svoje prispevke zvišali, pa bi potem ne bilo potrebno po več mesecev čakati na posojilo. Kdor potrebuje posojilo, ga potrebuje takoj. S pridobivanjem novih članov bi bilo stanje le delno zboljšano. V zelo nujnih primerih priskoči na pomoč vzajemni blagajni včasih sama podružnica. Dobro bi bilo, če bi se Vzajemni blagajni prijavilo čim večje število.

Zapostavljanje ali kaj?

Ko sem prebrala Tvoj sestavek v »Emajlircu«, v katerem praviš med drugim tudi to, da so dopisniki premalo korajžni in kritični, se bom razkorajžila in napisala nekaj vrstic. V tovarni sem zaposlena že nekaj mesecev kot nameščenka. Sem mladinka, morebiti ena najmlajših, pa bi te želela nekaj vprašati. Kdo vodi med nami prijave za razne mladinske izlete, ki jih je pri nas mnogo, na katere pa nismo nikdar povabljeni vsi? V oddelku sva dve mladinki. Ko je šlo za izlet v Ljubljano, je prišel v našo pisarno tov. Marjan in povabil mojo kolegico, medtem ko sem jaz zvedela za izlet pozneje, prav slučajno. Zakaj se to pri nas dogaja. Zakaj so povabljeni na izlete vedno samo nekateri in ne vsi? To se ni zgodilo samo enkrat, temveč večkrat. To ne vodi do tovarništva med mladino, ampak vzbuja občutke zapostavljenosti, manjvrednosti, in končno neko sovraštvo. Sprva sem menila, da se je to zgodilo slučajno, morebiti zaradi prenapolnjenosti avtobusa, sedaj pa vidim, da se je to zgodilo namerno. Prosim te tovariš urednik odgovori mi na moja vprašanja.

Draga tovarišica! Odgovoril ti bom v prihodnji številki »Emajlirca«.

V pocinkovalnici

nosti samo naša slivovka in cigarete. Našega šoferja so Nemci osušili za 160 mark, ki jih je moral plačati za zavarovanje avtobusa.

Pot nas je vodila po znani avtostradi do Münchena, milijonskega mesta, od tam pa še v 15 km oddaljeni kraj Pulach, kjer smo prespali. S tov. Štorom sva si drugo jutro privoščila zajtrk v neki gostilni. Nemalo sva se čudila, ko je skočila k nama iz neke škatle mlada mačka. V tej škatli so bili zloženi servijeti za goste in mrcina si je tu poiskala svoje ležišče. Zelela sva drug drugemu dober tek in požila zajtrk. Po zajtrku nas je avtobus popeljal v tovarno »Linde«.

Tovarna je del velikega koncerna za proizvodnjo hladilnikov in hladilnih naprav. V glavnem pa izdeluje varilne aparature in pripomočke za varenje. Ukvarja pa se tudi z raziskavo novih postopkov na področju varenja. V tovarni je zaposlenih 900 delavcev, med vojno je bila porušena, danes pa so vsi sledovi izbrisani.

Predavanja o varenju so bila v veliki predavalnici. Spremljana so bila z diapozitivi, za dober prevod pa je skrbel naš priznani varilni strokovnjak tov. ing. Knez. Predavanja so bila na višku. Temeljito so nas seznanila z dosežki varilne tehnike v zadnjem času. Vse kar smo

Po kosilu smo obiskali laboratorij. Tu smo imeli priliko videti vse med predavanjem našete postopke v delovanju. Ogledali smo si stroje za argonsko varenje, stroje za varenje pod praškom, najnovejše postopke varenja v atmosferi CO₂, aparat za avtogeno zvarjenje profilov pod pritiskom, »Linde Flux« za varenje bakra in njegovih zlitin. Najvažnejše je bilo rezanje bakra v argonu in vodik. Pločevino iz aluminija debeline 70 mm režejo s hitrostjo 0.4 m v minuti. Mladi inženirji so tolmačili vsak svoj postopek, za katerega so se specializirali in se v druge postopke niso mešali.

Podoben program predavanj je bil tudi drugi dan. Tretji dan popoldne pa so bila predavanja zaključena. Z zahvalo smo se poslovili od predavateljev in gostiteljev ter odšli iz tovarne, v kateri smo videli napredek tehnike, ki mu moramo slediti tudi mi.

Nato smo si ogledali mesto. Na trgu Bavarijakjer imajo meščani vsako leto ves mesec oktober zabavne prireditve, smo občudovali najtežjo ženo Evrope — Bavarijo, ki tehta 200 ton in je vlita iz bron. Povedali so nam, da spiyejo v tem mesecu nad 7 milijonov litrov piva. Bežno smo si še ogledali druge zanimivosti, galerije in muzeje, med katerimi je bil za nas najbolj zanimiv tehnični muzej, v ka-

ŽE KAPITALISTI SO UGOTOVILI,
DA SO V VSAKEM PODJETJU
NAJDRAŽJI DELAVCI. ČIM VIŠJE
JE RAZVITA TEHNIKA, ČIM BOLJ
SO KOMPLICIRANI STROJI IN
NAPRAVE, TEM VEČJO VRED-
NOST DOBIVAJO DELAVCI, KI
ZNAJO TE ZAMOTANE STROJE
IN NAPRAVE UPRAVLJATI.

Naš letopis

JANUAR začetek leta
sklepov poln in obljub,
novih plač bo analiza,
nam prinesla zvrhan kup.

FEBRUARJA se z bilanco
šef finance gnjavi že,
da dobiček bo iztisnil,
kolikor pač največ gre.

MARCA se pomlad pričinja
nove vlije nam moči,
vsak se v vrsti tesni drenja,
ko dobiček se deli.

APRIL je muhast z vremenom,
na polju delo se vrsti,
tu pa tam se »plavi vseka«,
pa se vse doma nar'di.

MAJA v novo domačijo
vsi veseli smo odšli,
eden višje, drugi nižje,
samo, da smo srečni vsi.

JUNIJ mesec, čas dopusta
v Moščeniško vsak rad gre,
a za naše majhne žepe,
še predrage so želje.

JULIJA so rekli strici
da gradilo spet se bo,
pod »marelo« slabi vici,
blok veliki, pa bo šlo.

AVGUSTA je od sile vroče
saj smo sredi pasjih dni,
saj še plan sopiha, stoče
komaj, da se naredi.

SEPTEMBRA rojstni mesec premij
bil res težak je to porod,
nič se bati, da z denarjem
si napolniš slednji kot.

OKTOBRA konec z analizo
zdaj je v Beograd odšla,
če nič točk ne bo zgubila,
srečno bo nazaj prišla.

NOVEMBER boter vina sodu
se tu pa tam kdo okadi,
sumljivo se pri vходу smuka,
da vratar ga ne dobi.

DECEMBRA leto je pri kraju
dosežen plan, na cilju smo,
občni zbori in naloge,
Novo pa naj boljše bo.

Anekdota

Arabski kalif Manzur je govoril v Damasku pred množico ljudi. Hvalil se je, kako dobro vlada svoji deželi in med drugim dejal: »Poglejte, na primer, odkar vladam, še ni bilo v deželi kuge!«

Navzoči Arabec mu odgovori: »Vsemogočni Alah ni tako neusmiljen, da bi nam poslal istočasno kugo in tebe!«

Izdajatelj Tovarna emailirane posode Celje. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik dr. Franc Zupančič. Uredništvo: Celje, Delavska cesta št. 20; telefon 22-71. Tiska Celjska tiskarna v Celju.

Težko je vsem ustreči

Ni ravno lahko biti šef! Pri tem mislimo na vse tiste, ki jim je nekdo podrejen, to se pravi na vsakega uslužbenca, ki odgovarja za delo drugega uslužbenca. Gre za šefa v najširšem pomenu besede. Gre za predelavce, brigadirje, poslovodje, šefe odsekov, samostojne referente, šefe oddelkov, direktorje sektorjev, generalne direktorje.

Če šef zjutraj ne pride pravočasno v službo, govorijo o njem, da izkorišča svoj položaj; če prihaja točno, je stremuh. Če njegov oddelek dobro dela, mu nadenejo vzdevek diktator, če pa dela slabo, ga kritizirajo, da je »ničla«.

Če se šef stalno posvetuje s svojimi sodelavci, govorijo, da nima lastnih idej, če pa ne išče nobenih nasvetov, pravijo o njem, da podcenjuje svoje osebje.

Če se preveč pogosto obrača za svet na direktorja, mu naprtijo vzdevek »petoliznik«, če pa tega ne dela, ga pač obdolžijo, da želi sam postati vsemogočen šef.

Če skuša pridobiti za svoj oddelek več delavcev in uslužbencev, ga imenujejo napih-njenca, če pa tega ne dela, mu očitajo, da svoje ljudi izkorišča.

Če je vljuden do svojih uslužbencev in delavcev, mu prilipijo vzdevek »računar«, če pa ni vljuden, tedaj ga imajo za »domišljavca«.

Če brez omahovanja in hitro odloča, ga imajo za »nagliča« in »brezvestneža«, če pa tega ne dela, ga imajo za »šlevo«.

Če se ne drži predpisov, ga imajo za svoje-glavca, če pa se jih drži, ga zmerjajo z biro-kratom.

Zato, dragi, pomagaj si, kakor veš in znaš!

(Po »Sodobni pisarni«)

Privid

Poslušaj utripe mojega srca,
mogoče je to klic iz pradaevnine,
mogoče pa to enkrat vendar mine,
če spijem polno čašo bolečine,
če izpraznim jo v žalosti do dna.

O kdo opisal bi to hrepenenje
podobno je razburkanim viharjem,
ki divje dvigajo valove tam nad morjem,
ko sonce vzhaja za obzorjem
in to — naj bilo bi življenje?

Nekoč poznal nekoga sem,
bil menda sem to jaz,
in glej kako spreminja se obraz
kot, da zgodilo bi se na ukaz,
postal sem sebi sam težak problem.

Zakaj privid mi tvoj bega življenje,
zakaj oči mi tvoje vpijejo se v dušo,
da polnijo varljive mi sladkosti čašo
in zdi se mi, da videl nisem še krasnejšo
podobo zlatih sanj, ki moje so trpljenje.

Ko gledam te tako, že čujem klic davnine
odmev viharjev čujem tam v daljavi
in v duši mi je kakor v puščavi
kjer sestra sreča sestro ljubezen davi,
ker ne občuti srca bolečine.

In vendar v tem prostoru brez veselja
podim za majsko se razžarjeno kresnico
v brezmejni vidim jo v daljavi kot resnico,
ki izginila je v brezdnanju in roparico,
že zdavnaj zatonelega življenja.

Morda ta noč brez zvezd mi bo spokojna,
morda privid mi kodrov tvojih lica ne bo božal
na črno bi nočjo se rad nebo naslanjal,
da druge sanje bi resnične sanjal,
da v zarji zablestela bi ljubezen mi opojna.

A to je vse tako kot da je konec
življenja, ki že spi pod razvalino,
ki zdrsnilo je v groba globočino
kot plaz z gora v umirjeno dolino
kjer pesmi dal slovo je zadnji pevec.

Ozrl bi se nazaj v življenja reko,
ki teče s časom kakor tečem jaz,
a čutim za seboj spot tvoj obraz,
ki šel je mimo mene kakor mraz,
brezbrižen kakor valček čez zapreko.

PESMI MARICE KACEVE

Ples

Ples.
Ples potnih teles,
dim, duh po razlitem vinu, žvenket stekla.

Ples.
Ples znojnih teles,
ki drhtijo
se zvijajo
v ritmu strasti,
ki kipi kot neugnan bes.

A jaz gledam skozi kopreno dima
zgreheno mladost.

Za motnim steklom

Skozi medle šipe gledal sem obrise tvojega
telesa
in lačen kakor volk sem trepetal.
Razbil bi motno steklo z golimi rokami
in ves, in ves se ti predal.

Do onemoglosti me bičal
z belino tvojega telesa

na večer.

kadar kot pes se plazim tu pod oknom tvojim
Razbil bi steklo z golimi rokami in se te polastil
Takrat, če nočeš — bodeš moja.

Odšel si!

Odšel si.
Odšel takrat, ko prvi sneg pobelil je poljane,
le temno sled stopinj si pustil za seboj.
Odšel si.
Stopinje tvoje je zametel sneg.
Ne boš se vračal več po isti sledi,
nazaj do mene te ne vodijo poti.

Odšel si.
Pod svežim snegom je ostala tvoja sled,
a meni le spomin na te.

Pravilno se glasi...

V tretji številki »Emailjirca« je pri tiskanju članka »Delo delavskega sveta« in sicer pri zadnjem poglavju, pod naslovom »čisti dobiček ustvarja kolektiv« nastala napaka, ki bistveno spreminja vsebino. V vrsti:

Za izplačilo premij
in nagrad 48.500.000 61.333.000

Pravilno se mora glasiti:

Ostane za izplačilo
premij, nagrad
in presežka 48.500.000 61.333.000

Za odstavkom ostane za
razdelitev kolektivu 15.900.000
je izpadel naslednji odstavek:

Ta znesek se razume kot bruto vrednost, ki jo je izplačati kolektivu ali če govorimo o neto izplačilu je okrog 10.000.000 din ali med 30 % in 40 % plač.

Iz tega popravka je razvidno, da so manjši zneski neto, večji pa bruto zneski in da je v neto znesku 48.500.000 vsebovan tudi presežek (»dobiček za plače«) in ne samo zneski že izplačanih nagrad in premij ter rezervirani znesek za izplačilo nagrad in premij še za naslednje mesece.

Med žicarji

Miha vpraša Toneta: »Imaš ogenj?«
»Imam,« reče Tone in mu da svoj vžigalnik.
»Imaš kaj tobaka?« »Imam,« pravi Tone in mu ponudi mošnjo. »No, potem te pa prosim za pipo.« Tone potegne pipo iz žepa in jo poda Mihi rekoč: »Sedaj pa nehaj, svojih ust ti ne bom posodil!«

Osvežilev spomina

»Le kje sem imel takrat glavo, ko sem te zasnužil?«

»No, če si pozabil, ti povem: na mojih prsih...«